

К. Д. Хоменко, О. І. Максименко

Бойко Іван Никифорович

БОЙКО Іван Никифорович (24. 10. 1910, с. Жорнище, нині Іллінець. р-ну Вінн. обл. – 12. 05. 1975, Київ) – військовик. Двічі Герой Радянського Союзу (січень, квітень 1944). Учасник 2-ї світової війни, мав бойові нагороди. Закін. Вінн. мед. школу (1930). Того ж року вступив до танк. училища. Учасник боїв на р. Халхін-Голл (1939). Відзначився в боях за визволення залізнич. ст. Козятин (Вінн. обл.) та під час форсування рік Дністер і Прут у боях за Чернівці. Закін. академ. курси при Військ. академії бронетанк. і механіз. військ (1948). Продовжував службу на посаді заст. командира корпусу (1952–56). У 1956 звільн. у запас. У рідному селі Б. встановлено його погруддя, у Івано-Франківську – мемор. дошку, в м. Козятин його ім'ям названо одну з вулиць.

Бібліографічний опис:

Бойко Іван Никифорович / К. Д. Хоменко, О. І. Максименко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-36101>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).